

Ög 165. Vårfrukyrkan, Skenninge.

Pl. 87.

Litteratur: Teckning av C. I. A. Grevillius, juli 1874 (ATA); E. Wessén, Skänningebygdens runinskrifter, i: Skänninge stads historia (1929), s. 15 (med avbildningar av de tre sidorna).

Äldre avbildningar: A. Ridderstad, Foto i Östergötlands beskrivning II:2 (1918), s. 1124.

Den präktiga, nästan 2½ m. höga stenen står rest på kyrkoplanen med huvudsidan vänd mot stora torget. Den anträffades vid en reparation av kyrkan år 1874 liggande med baksidan uppåt som tröskel under norra kyrkodörren.

Inskrift:²

På framsidan: **purun** ·³ **risti** · **auk þir** × **bruþr** × **sunir** ·

5 10 15 20 25

Längs vänstra kanten: **tusta** × **iftir** · **sin faþu**

30 35 40

På högra sidan: **þurkil** × **krist** × **stin** : **þansi** : **auft**⁴ : **tusta** :

45 50 55 60 65 70

»Torun och bröderna, Tostes söner, reste (stenen) efter sin fader. Jag Torkel ristade denna sten efter Toste.»

Till läsningen: Wessén låter 5 **n** åtföljas av kryss, Brate och jag ha där sett en punkt. Märket är otydligt, vad som talar för punkt är, att nästa sk är en sådan. Mellan 39 och 40 har Brate en punkt, Wessén och jag räkna icke med något sk här, men ett svagt märke i stenen finnes verkligen. Framför 44 **þ** har Brate ett kryss, Wessén och jag räkna ej med ett sådant. Lika litet ha Wessén och jag kunnat finna något kryss framför 27 **t** som Brate däremot har utsatt.

Plansch 87. Ög 165. Vårfrukyrkan, Skenninge. Foto Nordén 1946. [Jansson skriver 1947 (om 87a): »Kraftigt retuscherad.» (om 87b): »Retuscher, duger» (om 87c): Kraftig retusch.]

² Jansson skriver i PM 1947: R[uninskr.] och ö[övers]. utgår. Även versen.

³ I marginalen skriver Wessén: Fotot har !

⁴ Samtidigt som den avslutande i-runa i **auf**ti är struken av Wessén, står också i marginalen »Var finns 68 i?». På planschen finns ingen i-runa.

Förra delen av inskriften är avfattad i versform:

Þorunn resti   ok þer brøþr,
synir Tosta,   æftir sinn faþur.

Tydliggen är Torun Tostes hustru. Torkel åter är den i Högby verksamme runristare, vars främsta verk är den stora, allmänt bekanta stenen över bonden Gules fem söner (Ög 81). En annan av Torkels Högbystenar (Ög 82) är ägnad minnet av »Övind, Tostes son, som ägde Högby.»

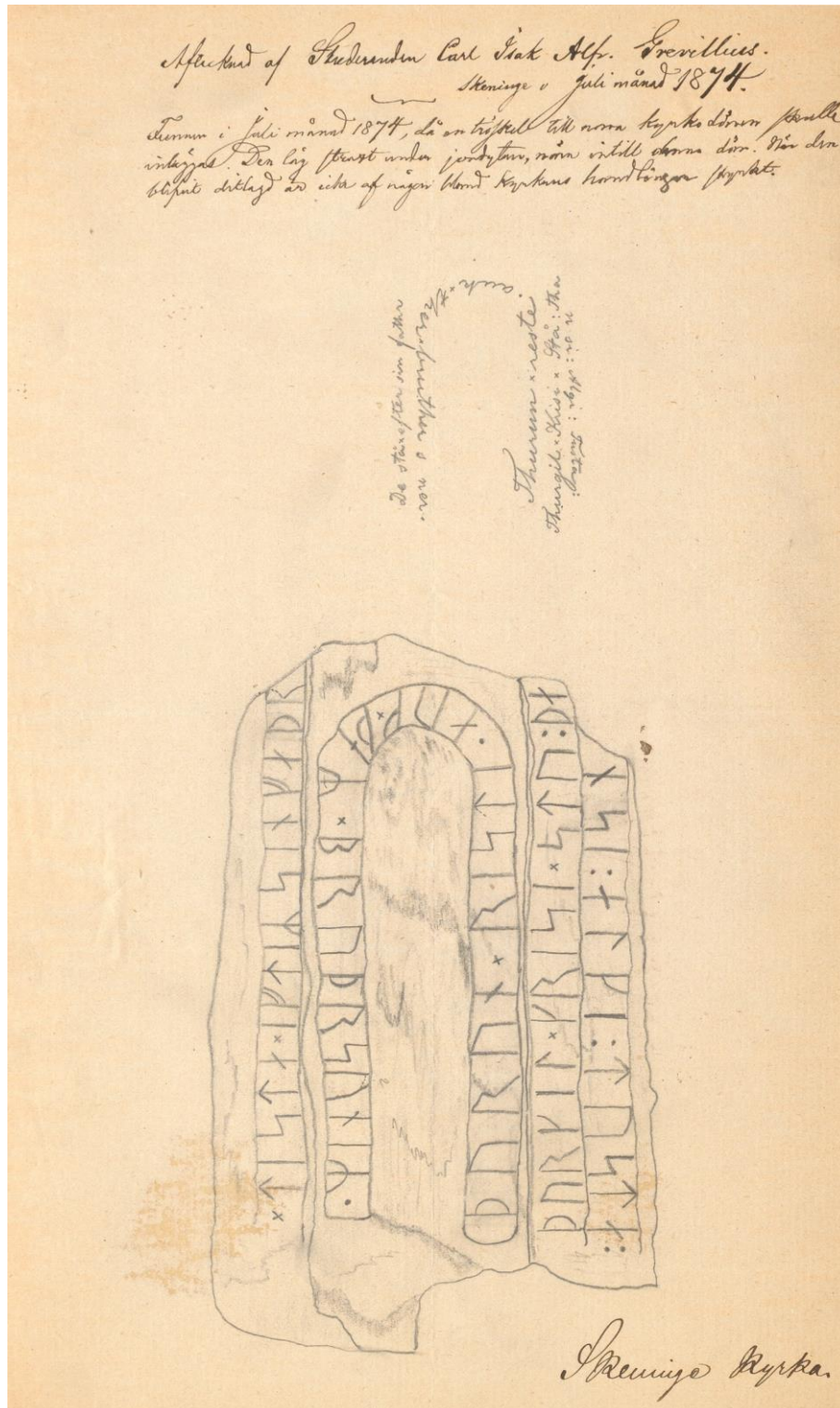

Fig. 167. Ög 165, Vårfrukyrkan, Skänninge. Teckning av C. I. A. Grevillius 1874 (ATA).

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.